

Lúzer ország?

2009 november 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Talán az a baj, hogy soha nem nyújtottuk a markunkat? Valamiféle dzsentri büszkeségb?l? Kommunista g?gb?l? Nem tudom, de a köröttünk lakók csak nevetnek rajtunk és kihasználnak...

Ha már úgy alakult, hogy cölöpökkel vertünk éket a nagynémet egységet megbontó falba, talán jobban is

kijöhettünk volna a dologból, semmint semmittev? politikusaink kitüntetésének örülni. Talán jól jött volna valamennyi német márka. Nem hitelnek, inkább befektetésnek, adósságelengedésnek...
Az eufória, amikor összeomlott a kommunista világ, nem sokáig tartott, de ha kiáltoztunk volna a romjain, hogy engedjék már el az addigra már sokszorosan visszafizetett adósságunkat, lélegzethez juttathatta volna a magyar gazdaságot is.

A németek valóban hálásak voltak nekünk, s hálás lehetet volna egész Kelet-Európa. De „nem tetszettünk forradalmat csinálni”, inkább megbocsátottunk országunk tönkretev?inek. Olyannyira, hogy vissza is szavaztuk ?ket a hatalomba.

De mindegy, hogy a korai „demokráciában” milyen színe is volt a regnáló hatalomnak, siettünk alapszerz?déseket kötni románokkal, szlovákokkal, ukránokkal. Csak éppen azokról a százezrekr?l-milliókról feledkeztünk meg, akik ugyanazt az ?si nyelvet beszélik, mint mi, „szerencsésebb” magyarok itt, a Duna-Tisza közén.

Pedig kérhettünk volna nekik személyes autonómiát, vagy akár területit (Erdély, Kárpátalja, Csallóköz). Ha akkor nem, kés?bb, amikor a NATO-hoz csatlakoztunk. Mert Amerikának valószín?leg nem a deli vitézeinkb?l álló operetthadsereg kellett, hanem a terület, ahonnan felszállhattak a gépek Szerbia bombázására. Magyarországról mentek magyarokat (is) bombázni... meghasonlott egy nép vagyunk...

Olyannyira, hogy még a véreinket is elfelejtjük. Mert amikor betojtunk a 23 millió román munkavállalótól (hej, tovább állt már jó részük epret szedni spanyolba) talán csak annyit kellett volna kiáltani: sebaj, jöjjenek, de jön velük majd 2 millió magyar is...

Évtizedek óta kínlódunk, hogy legyen már magyar nyelv? oktatás a határokon túl, s közben karba tett kézzel nézzük (no jó, lehet, egy kicsit csikorgatjuk a fogunkat), ahogy bezárják az iskolákat, ahogy megvernek egy lányt az utcán, mert magyarul beszél, ahogy szégyenletes nyelvtörvényeket fogadnak el, ahogy a határhídról visszafordítják a köztársasági elnökünket.

Lúzer ország lettünk? Akibe bárki beletörölheti a bakancsát?

De mit csodálkozunk? Gyermekeink nem tanulnak meg normálisan írni, olvasni, számolni, plázába járnak és nem táncházba, amerikai filmeken szocializálódnak (na ja, ki ülne be egy Szuperbojzra, mégha magyar is?). A nyugdíjasok számolják a napokat a választásokig, hátha kapnak egy kis alamizsnát. S közben uraink, akiket mi magunk ültettünk önnön nyakunkba csak lopnak és hazudnak, id?nként szemet l?nek ki és jól meggyomroznak bennünket.

De boldogok vagyunk, ha felvehetjük a legújabb fogyasztási hitelt, áldozva Mammon oltárán.

Mert mi magyarok nem vagyunk mások, csak antiszemita, homofób mucsai parasztok, akik ráadásul nácik, fasiszták és persze cigánygy?löl?k. Még csoda, hogy megt?r bennünket a Föld a hátán...

Nawesh
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló